

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2194/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Манчев, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирко Ракић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2919/19 од 24.12.2019. године, у седници одржаној 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2919/19 од 24.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2919/19 од 24.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1496/16 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су ништави уговори о купопродаји, уговори о измени и допуни истог уговора ближе описаних у том делу изреке, као и да се тужени обавезе да тужиоцу исплати 39.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате са каматом на овај износ која тече почев од 16.05.2006. па до 20.04.2012. године, по стопи у висини есконтне стопе Европске централне банке а од 25.12.2012. године до исплате са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена. Ставом другим изреке, раскинути су уговор о купопродаји и уговори о измени и допуни уговора о купопродаји ближе описани у том делу изреке закључени између туженог као продавца и тужиоца као купца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 3.412.797,58 динара са законском затезном каматом на овај износ која тече почев од 16.05.2006. године до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2919/19 од 24.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер примена чл. 124, 127, 132, 454. Закона о облигационим односима и члана 33. Закона о основама својинскоправних односа није спорна у судској пракси и није потребно ново тумачење права, а тужени у ревизији не доставља судске одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 03.11.2016. године. Вредност предмета спора је 3.412.797,58 динара (27.746 евра).

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић